

[Jensen-Stevns.]

ren selv mod de Farer, som hans Erhverv uægtelig udsætter ham for. Det er altsaa, saa vidt jeg kan se, et nyt Princip, man staa i Begreb med at indføre i vor Lovgivning, og jeg er, som jeg sagde for et Øjeblik siden, ikke paa Forhaand overbevist om, at vi skal ind paa dette. Men vi vil være villige til at overveje det hele Spørgsmaal i et Udvalg, og jeg vil paa et senere Tidspunkt tillade mig at foreslaa Nedsættelsen af et saadant.

Josiassen: Det foreliggende Lovforslag om Dykkernæring og Betryggelse af Dykkerarbejde drejer sig, som allerede nævnt, om et nyt Felt paa Lovgivningsomraadet. Selv om det ikke tager Sigte paa store Dele af Landets Befolkning, har det alligevel sin Betydning for de Mennesker, der beskæftiger sig med Dykkerarbejde. Det er jo en Beskæftigelse, der er forbundet med stor Fare for Liv og Lemmer, og det vil derfor være naturligt, at der fra Lovgivningsmagtens Side gennemføres beskyttende Regler for disse Mennesker i Lighed med, hvad der er gennemført for andre Mennesker, som er udsat for Fare under Udførelsen af deres Arbejde. Det er jo rigtigt, at der ikke findes noget stort Antal Dykkere, men i Betragtning af Forholdene er ca. 150 ikke noget ringe Tal inden for dette særlige Erhverv. Dertil kommer de 25, som er beskæftiget i Marinen, i Fyr- og Vagervæsenet, og som ikke er medregnet. Alt i alt bliver der saaledes ca. 175. Af de saakaldte professionelle Dykkere er en Del beskæftiget ved Stenfiskeri, en Del er ansat hos Vandbygningsvæsenet, ved Statsbanerne, Post- og Telegrafvæsenet, ved Anlæg af Kabler o. s. v. Andre er beskæftigede ved Landets store Havne, nogle hos Bjærgningsselskabet Svitzer og adskillige hos private Entreprenører. Det er ikke uden Betydning, at Lovgivningsmagten ogsaa har et aabent Blik for, hvad der baader disse Mennesker bedst.

Det er en gammel Regel, naar man gennemfører en Lov, der har Betydning for dette eller hint, at man da fra Ministeriets Side forespørger hos de paagældende Organisationer, som er oprettet med Hensigt derpaa, og dette er da ogsaa sket i det foreliggende Tilfælde, idet det fremgaar af Bemærkningerne, at Lovforslaget er tiltraadt ikke alene af Marineministeriet, men ogsaa af Dansk Dykkerforening. Den Side af Sagen er altsaa i Orden.

Forslaget er endvidere ledsaget af en meget interessant Redegørelse af Over-

lægen i Søværnet, Dr. med. W. Johannsen, og der er ogsaa hentet anden Assistance, nemlig fra Professor Aug. Krogh vedrørende det fysiologiske Problem, saa fra den Side har Regeringen ogsaa garderet sig. Det fremgaar af den nævnte Redegørelse, at det drejer sig om et meget alvorligt Arbejde, og at der stilles meget store Krav til en Dykker. Det skal være rene Kraftkarle, der skal benyttes til det, deres Sundhedstilstand skal være fuldkommen i Orden o. s. v.

Som nævnt af Venstres ærede Ordfører (Jensen-Stevns) er der stillet Forslag om, at de paagældende skal besøge Dykkerskolen, i Øjeblikket Søværnets Dykkerskole, der omfatter 2 Afdelinger, en, hvor Uddannelsen varer 6 Uger, og en, hvor den varer 2 Uger. Betalingen for Uddannelsen er henholdsvis 200 Kr. og 300 Kr., i alt 500 Kr., hvis man gennemgaar begge Afdelinger. Der er den i og for sig ret tiltalende Bestemmelse, at Søværnets Personale har fri Undervisning. Dernæst bliver samtlige Elever paa Skolen forsynet med Lærebøger, Undervisningsmateriel og Beklædningsgenstande af forskellig Art til Brug ved Dykkerarbejdet. Betalingen for Kost og Øphold under Dykkerskolens 2den Afdeling er indbefattet i de 300 Kr. Skulde man udtale et Ønske om Lempelser, kunde man jo fremsætte det Ønske, at det samme var Tilfældet i 1ste Afdeling. Naturligvis, det vil koste Penge, men det er i hvert Fald et Spørgsmaal, man kan komme lidt nærmere ind paa under den Udvalgsbehandling, som allerede er bebudet.

Jeg skal i øvrigt ikke gaa nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder, thi den højtærede Søfartsminister var jo i sin Fremsettelse stærkt inde paa de enkelte Paragraffer. I Bemærkningerne staa der, at den i § 2 omhandlede Lægeundersøgelse foretages allerede forinden Indtrædelsen paa Dykkerskolen, og det finder jeg meget fornuftigt under Hensyn til de store Krav, der stilles til vedkommende. Det kan jo betyde en Besparelse, at den paagældende Aspirant kan møde frem med en Lægeerklæring, inden han gaar ind paa Skolen og paabegynder sin Uddannelse. Viser det sig da, at han ikke opfylder de Krav, der stilles, sundhedsmæssigt set, er han ikke udsat for at lide noget økonomisk Tab af den Grund.

Antagelig af Sparsommelighedshensyn skal Søværnets Dykkerskole i Henhold til Bemærkningerne til samme Paragraf benyttes ved Uddannelsen. Det er vel ikke dermed fastslaaet, at der ikke i Fremtiden, hvis det skulde vise sig nødvendigt, et andet Sted i